

Ey Diyarbekir Diyarbekir 5

– sadece · 25 Temmuz 2018

Ey Diyarbekir, Diyarbekir!

Sen, içten gülmelerimin, birinci sebebi hikmeti,
Sen, fikri güzel, gönlü güzellerin, sevgi ve muhabbeti,
Sen, er meydanına çıkanların, manidar cesareti,
Ve sen, insan gibi insan olanların, yalancı cennetisin.

Ey Diyarbekir, Diyarbekir!

Sen, sevmeyi bilen gönüllerde, Muhammedi gül destesi,
Sen, velilerin meclisinde, namus şeref ve hayâ abidesi,
Sen, yazın ağustosunda, bağrıların hararetini gideren su testisi,
Ve sen, tarihe mal olmuş, babayiğit cengâverlerin, listesisin.

Ey Diyarbekir, Diyarbekir!

Sen, kimsesiz dul ve yetimlerin, fakir fukaranın, mazlumluğu,
Sen, her şeye kadir olan, yerin göğün sahibi şanı yüce Allah'ın, ululuğu,
Sen, gün görmemiş, feleğin sillesini yemişlerin, gözlerinin sululuğu,
Ve sen, helal süt ile emzirilmiş insanların, ihlaslı kulluğusun.

Ey Diyarbekir, Diyarbekir!

Sen, tam kıvamında pişmiş yemeklerin, damakta bıraktığı, lezzet,
Sen, insana ahirette cenneti kazandıran, namus, şeref ve izzet,
Sen, insanları gönül bahçesinde, kumrular gibi yaşatan, uhuvvet,
Ve sen, bu üç günlük dünya hayatında, en manidar saadetsin.

Ey Diyarbekir, Diyarbekir!

Sen, tutan ellerim, seni gören, sevda sürmeli gözlerim, yürüyen ayaklarım,
Sen, gönlümün gam ve kasvetini, bertaraf eden, pespembe umutlarım,
Sen, yokluğunda, simsiyah saçlarıma düşen, kar beyazımsı aklarım,
Ve sen, Allah'tan başkasından korkmayan, en delikanlılık çağlarımsın.

Ey Diyarbekir, Diyarbekir!

Sen, hak ile batılı, güzel ile çirkini, birbirinden ayıranların çaba ve gayreti,
Sen, insanı hayata küstüren, yazılmakla, anlatılmakla bitmeyen, visal hasreti,
Sen, sana meftun gönüllerin, paha biçilemeyen, sevgi ve muhabbet dolu sohbeti,
Ve sen, ağlamayı unutmuş, taşlaşmış kalpleri yumuşatan, velilerin kerametisin.

Ey Diyarbekir, Diyarbekir!

Sen, Karacadağ'dan gelen, hamravat suyunun, çok hoş içimi,
Sen, yaz kış demeden, helal çalışan, bir aile reisinin, zar zor geçimi,
Sen, asil gönüllere, girmeye çalışanların, sende yaşamayı seçimi,
Ve sen, insan gibi insanların, beyefendiler misali, hayat biçimisin.

Ey Diyarbekir, Diyarbekir!

Sen, en müzmin yorgunlukları gideren, asırlık çınar ağaçların, gölgesi,
Sen, yüzlerce, binlerce medeniyetlere, ev sahipliği yapmışlığın bölgesi,
Sen, tarih sayfalarına, altın harflerle yazılmış, ulu şehirlerin simgesi,
Ve sen, sende doğmuş, sende büyümüşlerin, övünç payesisin.

Ey Diyarbekir, Diyarbekir!

Sen, babayiğitlerin çifte yürekliliği, gözü karalığı,
Sen, ömür miadını , sende geçirmişlerin, ahde vefalı lığı,
Sen, sevinci kursağında kalmış, mazlumların önünde, yüreklerin yufkalı lığı,
Ve sen, sınımsız havalarda kurumaya yüz tutmuş Dicle nehrinin boz bulanıklığısın.

25/Temmuz /2018

Bu şiirimi, Diyarbekir sevdalılarına armağan ediyorum.